

KRAKÓW, ŚRODA

16 PAŹDZIERNIKA 1940 r.

KOMUNIKAT WOJENNY

Ataki niemieckie na Anglię były wczorak kilkakrotnie ponawiane i kierowane przeważnie na Londyn. Pierwszy atak rozpoczął się o godz. 9-tej rano, lecz został odparty, ponawiany był jednak w ciągu dnia kilkakrotnie. Obłona rozbijała za każdym razem niem. formacje tak, że tylko kilka aparatów przedarło się nad Londyn i zrzuciło bomby w płd i wsch części miasta. Szkody są nieznaczne, a ofiary w ludziach minimalne. W innych częściach kraju zrzucono tylko kilka bomb, szkód prawie nie wyrządzając. W walkach zestrzelono 18 niem. aparatów, zaś 15 samolotów ang. zostało zniszczonych, 9 pilotów uratowano.

Angielskie lotnictwo bombardowało wczoraj Berlin oraz szereg obiektów przemysłowych, kolejowych i wojskowych w Niemczech i terenach okupowanych. Stolica Rzeszy bombardowana była przez 1 1/2 godz., atak rozpoczął się o godz. 2-ej rano. Ciężkie bomby ugodziły i zniszczyły wielką gazownię na Danzigerstasse, celność rzutów stwierdzono na Tempelhofbahnhof i na lotnisku. Bardzo silnie atakowano obiekty wojskowe i przemysłowe w centrum miasta, gdzie również bombardowano dworzec kolejowy. Liczne eksplozje i pożary objęły bombardowane dzielnice. Inne eskadry zrzuciły setki ciężkich bomb kruszących i zapalających na rafinerie i fabryki syntetycznej benzyny w Szczecinie, Hannoverze, Rotha, Pöletz, Magdeburgu, Misburgu i Bohlen. Olbrzymie zniszczenia wyrządzono w Szczecinie bombardowanym najsilniej i Pöletz, gdzie olbrzymi pożar widziany był aż w Berlinie. Podobnie ze skutkiem zaatakowano fabryki wojskowe w Sietenberg, doki i warsztaty marynarki w Hamburgu, Emden i Denhelder, węzły kolejowe w Hannoverze, Göttingen i Lingen. Port Le Havre bombardowany był przez całą noc, a liczne eksplozje i pożary świadczą o wyrządzonych szkodach. Nalot objął również kilkanaście lotnisk w Niemczech i krajach okupowanych. Z tych operacji nie powróciły do baz 4 ang. bombowce.

Admiralicja angielska komunikuje o operacji floty we wsch i środkowej części morza Śródziemnego w dniu 12 bm. Główne siły ang. floty nie napotkały nigdzie głównych sił włoskich, które schroniły się do portów. Ang. krążownik "Ajax" /7 tys. ton/ liczący 550 ludzi załogi i 8 dział 6-cio calowych zatopił 2 włoskie lekkie kontrtorpedowce po 680 ton każdy. W swej dalszej akcji napotkał ciężki krążownik włoski z 4-ma ciężkimi kontrtorpedowcami i nawiązał z nimi bezzwłocznie walkę, uszkadzając ciężko 1 kontrtorpedowiec. W walce z przeważającymi siłami otrzymał pomoc od przybyłego krążownika "York", który zatopił uszkodzony kontrtorpedowiec "Artigliere" /1620 ton/, dawszy włoskiej załodze 30 min. czasu na opuszczenie okrętu. Reszta sił włoskich uciekła z pola walki. Krążownik "Ajax" odniósł drobne uszkodzenia nad linią wodną i kilka ofiar w załodze. Krążownik "York" nie poniósł żadnych szkód. Spotkanie to miało miejsce koło brzegów Sycylii i dało powód włoskiej admiralicji do kłamliwego komunikatu o zatopieniu krążownika typu "Neptun". Cała -biorąca udział w operacji- flota ang. wróciła nietknięta, a jedynie krąż. "Ajax" doznał lekkich uszkodzeń. W czasie akcji włoskie hydroplany atakowały ang. siły przez 4 godz. nie wyrządzając żadnych szkód. W walce zestrzelono 4 włoskie aparaty a 2 ciężko uszkodzono. Komunikat brytyjski mówi dalej o akcji ang. łodzi podwodnych. Jedna z łodzi ostrzeliwała obiekty wojskowe w porcie Savona i zatopiła koło Genui krążownik pomocniczy /5 tys. ton/ i drugi krążownik /3 tys. ton/ koło Vado. Inna łódź storpedowała włoski okręt pomocn. /3 tys. ton/ a trzecia łódź zatopiła koło Bengazi duży transportowiec /8 tys. ton/. Flota i lotnictwo ang. ostrzeliwało i bombardowało wojska włoskie pod

Sidi el Barani, gdzie marsz. Graziani stoi prawie od miesiąca nie wykazując żadnych ruchów. Wszystkie samoloty powróciły do baz. Dnia 13 bm. lotnictwo ang. zbombardowało port Lago w Dodekanezie, zapalając zbiorniki olejów, hangary, warsztaty wojskowe i koszary.

WIADOMOŚCI OGÓLNE

Dalsze wojska niemieckie przybywają do Bukaresztu i innych części Rumunii. Przybyli oficerowie włoskiego lotnictwa zakładają bazy hydroplanów w Konstancy. Niemiecka komisja wojskowa ma utworzyć bazę morską w Mamaia. Do płonących szczytów w Rumunii przybyli Niemcy specje z Ploesti, cele gaszenia pożarów i usunięcia szkód. Cenzor rumuński skreślił powody pożaru. Ludność Rumunii odczuwa już coraz bardziej niemieckich gości. Zanotowano nagły brak żywności, szczególnie mięsa i zboża oraz gwałtowną, zwyżkę cen.

Rosja, która do tego czasu milczała odnośnie wypadków rumuńskich, odezwała się oficjalnie. Mianowicie D.N.B. ogłosiło komunikat niemieckiego rządu, donoszący o poinformowaniu zainteresowanych stron w sprawie wkroczenia niem. wojsk do Rumunii. W odpowiedzi na to agencja sowiecka Tass wydała oficjalny komunikat, że rząd rosyjski nie został powiadomiony ani o zamiarze ani o wejściu wojsk niem. do Rumunii. Komunikaty donoszą dalej, że władze sow. przystąpiły do budowy 5 nowych lotnisk w Bessarabii, gdzie zgromadzili ponadto 12 dywizji piechoty prócz innych gatunków broni.

Turecja poleciła swym obywatelom przebywającym w Rumunii zlikwidować interesy do końca tego miesiąca, by na każde wezwanie gotowi byli do wyjazdu. Prasa turecka jednomyślnie stwierdza gotowość Turcji do wojny, w razie agresji ze Stany Zjednoczone finalizują konkretne porozumienie z Urugwajem o odstąpieniu baz wojennych. Cordell Hull komunikuje oficjalnie o całkowitym porozumieniu z republikami południowymi. W Buffalo przystosowana ostatnio fabryka samolotów przystąpiła do produkcji aparatów myśliwskich dla USA i Anglii. Dzień na produkcja samolotów wynosi 40 sztuk.

W Birnie wyładowano ostatnio setki wagonów amunicji, artylerii i sprzętu wojennego przeznaczonego dla Chin. Rząd USA przeniósł olbrzymie zapasy olejów pędnych z Szanghaju do Singapore dla swych i chińskich potrzeb.

W Polsce osiedlone zostaną w najbliższym czasie 5000 rodzin niem. z Litwy i 10.000 rodzin z Bessarabii.

RADIO MOSKWA

Agencja Tass podaje oficjalnie zaprzeczenie rządu sowieckiego na temat pogłosek o prowadzeniu rozmów z Turcją, Grecją i Jugosławią.

Stosunki dyplomatyczne między Anglią a Rumunią zostały zerwane.

W Grudniu odbędą się wybory do rad miejskich na terenach polskich przyłączonych do Sowietów. Radio podaje o przysiędze wyborców na tych zgromadzeniach na obronę granic Sowietów.

Moskwa informuje, że lotnictwo angielskie użyło do bombardowania Niemiec w dniu 13 bm. nowego typu samolotów najcięższego kalibru, dotąd nie będących w użyciu.

Z OSTATNIEJ CHWILI

/Wiadomości otrzymane dziś 16.X.br. godz. 7 rano./

Komunikat z Kairu donosi o kilkakrotnym bombardowaniu bazy włoskiej w Bengazji, gdzie bomby zapalające wywołały pożary portu, mola i budynków, a kruszące wyrządziły wielkie szkody na dworcu kolej. i zatopiły okręt w porcie. Zbombardowano również bazy w Bardia, Buk-Buk i Gura. W Gurze olbrzymi pożar objął 3 hangary i 8 budynków. Wszystkie samoloty powróciły.

Rząd Stanów Zjednoczonych zezwolił na wywóz maszyn, surowców i sprzętu wojennego do państw zaprzyjaźnionych. Do tych państw zaliczono również Rosję sowiecką. Rozmowy jakie prowadzi ambasador sow. Umanzki z Sumner Wellesem do prowadziły do uzgodnienia nie tylko stosunków handlowych, lecz gwarantują pogłębienie przyjaźni i ścisłej współpracy w innych dziedzinach.

Ambasador ang. lord Lothian w Waszyngtonie wyjechał do Anglii. Podobnie amb. ameryk. w Londynie Kennedy udał się do Waszyngtonu na kilka dni. Oba mają omówić ze swymi rządami szereg ważnych zagadnień.

Min. wojny w Grecji powołał pod broń specjalne gatunki broni.

Radio Watykan przedstawiło w audycji radiowej ciężkie położenie Alzacji i Lotaryngii pod okupacją niemiecką. Zamknięto tam szkoły i kościoły.

W E S T E R P L A T T E

/Przedruk z gazetki obozowej "Za drutami" pióra mjr. Sucharskiego Henryka/.

"Przy Wisłoujściu czuwała straż.... Stan załogi po jej wzmocnieniu wynosił 5 oficerów, 175 szeregowych, 22 funkcjonariuszy cywilnych. Wiosna i lato 1939 r. zostały wykorzystane do przeprowadzenia najniezbędniejszych umocnień polowych. Od 25 sierpnia 1939 tj. od chwili przybycia okrętu liniowego "Schwezig-Holstein" stan pogotowia załogi na Westerplatte, który od 22/3 1939 obowiązywał, został zastąpiony. Od zmroku do świtu około 1/3 załogi zajmowało wraz ze sprzętem stanowiska bojowe w terenie.

Piękny wieczór dnia 31 sierpnia 1939 nie różnił się niczym od poprzednich. Patrole i ronty krążące w ciągu nocy w terenie nie zameldowały nic - prócz tego, że kanał portu jest wyjątkowo pusty, a w całym porcie panuje jakaś niesamowita cisza. Mimo to nikt nie przeczuwał takiej pobudki jaka nastąpiła dnia 1 września 1939, o godz. 4.40, o tej bowiem chwili zabrzęczały wszystkie szyby w koszarach, od ognia ciężkich dział wyżej nazwane - go pancernika, który został stwierdzony w odległości około 600 m od nas. Stało się jasnym, że wojna rozpoczęła. Alarm przebudzonej tak niespodziewanie części załogi, odbywał się już przy "graniu" naszych "maszynek" ze stanowisk polowych i wartowni. Za chwilę - meldunek od dowódcy odcinka wschodniego wyjaśnił sytuację: nieprzyjaciel wysadził w powietrze bramę kolejową i mur obok niej i przez tę wyrwę wdarł się na nasz teren. Zaskoczony ogniem broni maszynowej, /której obecności w tym miejscu w nocy widocznie się nie spodziewał/, począł się wycofywać na swoje stanowiska wyjściowe, ponosząc przytym znaczne straty. Tak mniej więcej zaczęło się "na Westerplatte".

Ogień z pancernika wzmógł się niebawem. Ze spichlerzy i wszystkich wysokich budynków po drugiej stronie kanału odezwały się niemieckie karabiny maszynowe. Część z nich została zniszczona ogniem naszej 3-calówki, która niestety po oddaniu około 30 strzałów, musiała zamilknąć - trafo - na pociskiem nieprzyjaciela. Dzielna obsługa dział została bez sprzętu. Pozostały nam prócz karabinów maszynowych tylko 4 sztokesy, których ogień zlikwidował ostatecznie natarcie nieprzyjaciela. Jednak nasza wysunięta ku wschodniemu skrajowi Westerplatte linia obronna - musiała być na skutek ognia ciężkiej artylerii okrętowej opuszczona. Załoga jej wycofała się na rozkaz, na linie umocnionych wartowni. Straty własne - nieznaczące: 3 zabitych, 4 rannych. Reszta dnia przeszła względnie spokojnie. Próby nocnych natarć i wypadów nieprzyjaciela zostały łatwo zlikwidowane.

2-go września, do godz. 17-tej bez szczególnych wydarzeń. Do ostrzeliwania bowiem artylerii zdołaliśmy już przywyknąć. O godz. 17-tej nalot nieprzyjacielskich eskadr i bombardowanie Westerplatte. Przestrzeń około 50 ha bombardowało 47 samolotów przez pół godziny. Grad bomb różnego kalibru /od 500 do 2 kg/. Dopiero zmierzch przerwał to piekельne bombardowanie po którym teren nasz wyglądał, jak powierzchnia księżyca. Krater obok krateru. Górne kondygnacje koszar w ruinie. Łączność telefoniczna i sygnalizacja świetlna zniszczona. Radostacja uszkodzona i nie do użycia. Na przedpolu - pożar poszycia leśnego i siana. Kuchnia zniszczona, piekarnia uszkodzona, wodociągi i kanalizacje - rozbite. Jednym słowem, obronność umocnień stałych i koszar - mocna nadwyrężona.

W tym stanie poleciłem spalić szyfry i dokumenty. Łączność telefoniczna zniszczona za dnia, musiała być improwizowana w nocy i tak było przez cały czas. Krytycznym okresem po tym bombardowaniu były 2 pierwsze godziny. Po ich upływie byliśmy już jednak gotowi do dalszej obrony. Natarcie nieprzyjaciela wyszło jednak dopiero w 5 godzin po 1-szym natarciu. I to zostało odparte.

Odtąd dzień do dnia był podobny. Codzienne ostrzeliwanie działami okrętowymi i artylerii z lądu, trwało po kilka godzin. Szczęśliwie nasze nadwyrężone mocno mury i niszczyło ubogi sprzęt ogniowy. Na stanowiskach

stale jedni i ci sami ludzie - byli już u kresu swych sił fizycznych. Stan moralny załogi przez cały ten czas był wspaniały. Wszystkie też natarcia w ciągu tych 7-miu dni i nocy, /a było ich około 13!/ zostały odparte.

Kiedy jednak w 7-mym dniu walki została zburzona ogniem ciężkich moździerzy Wartownia nr.2, a inne były również mocno nadwyreżone, stało się dla nas jasnym, że opór nasz dobiega końca. Nasi ciężko ranni, których część została już po zranieniu zabita odłamkami artyleryjskimi, nie mieli potrzebnej pomocy, poza prowizorycznymi zabiegami, jak na punkcie opatrunkowym.

Położenie w kraju, o którym - mimo uszkodzenia radiostacji - częściowo dowiedzieliśmy się, wykluczało możliwość zmiany naszego położenia na lepsze. Powziąłem więc dnia 7 września około godz.10.15 najsmutniejszą w życiu decyzję - kapitulować ! którą - bezpośrednio potem - wprowadziłem w czyn, przedtym jeszcze po zebraniu gros naszej załogi, oddawszy część naszym poległym i podziękowawszy żyjącym za ich wspaniałą postawę. Tragizm tej chwili nie osłodziły nam rzecz prosta, gratulacje dowódców niemieckich i pozostawienie mi w uznaniu dzielnej obrony - szabli, przez dowodzącego w Gdańsku gen. Eberhardta!

/Powyższy przedruk zacytowaliśmy z wychodzącego "W Oflagu" periodycznego pisma, redagowanego przez oficerów jeńców za aprobatą władz niemieckich/

DO PT. CZYTELNIKÓW !

Coraz częściej dochodzą nas wiadomości o wypadkach jawnego lekceważenia wskazówek udzielonych przez nas swego czasu odnośnie bezpieczeństwa naszego dziennika i osób zainteresowanych. Dowodnie stwierdzone fakta, to: przechwalanie się często osób nietrzeźwych - a co gorsza w lokalach publicznych - , że otrzymują dziennik, że "pracują" w tym wydawnictwie i t.p. Inne znów wypadki - to niemal oficjalne czytanie, jawny obieg dziennika w miejscach pracy, w biurach o licznych personalu różnego autoramentu, dalej - udzielanie wiadomości o dzienniku ludziom zgoła nieodpowiedzialnym, często pracującym "na dwa fronty", lub takim co to pragną sobie stworzyć "alibi" patriotyzmu. Nie sposób tu wyliczyć wszystkich uchybień a często nawet lekkomyślności, które w czasach dzisiejszych musi się uznać za wręcz karygodne! Wskazywaliśmy już niejednokrotnie, że ktokolwiek popełnia tego rodzaju lekkomyślność - naraża w pierwszej kolejności samego siebie, a potem ewentualnie innych. Można się doprawdy dziwić, że mimo tylu smutnych przykładów społeczeństwo nasze nie stoi jeszcze na poziomie prawdziwej konspiracji. Dążeniem naszym jest wprowadzić, aby kołportaż naszego pisma zataczał coraz szersze kręgi, by niemal każda polska rodzina - mogła czytać prawdziwie polską gazetę, a nie tylko jeden i ten sam krąg uprzywilejowanych osób, ale nie wyklucza to osiągnięcia naszych dążeń bez narażania siebie i osób trzecich na niebezpieczeństwo powstałe w dodatku przez brak rozwagi - nieprzemyślenie - łatwowierność. Tych słabości - kiedy jak kiedy - ale obecnie powinniśmy się nareszcie oduczyć. "Odważny jak lew - a chytry jak lis" oto dewiza na dziś każdego Polaka.

Dlatego zwracamy się jeszcze raz z gorącym apelem do PT.Czytelników, by w dobrze zrozumianym interesie naszej Sprawy a zarazem osobistym otoczyli nasz dziennik serdeczną opieką, by stosowali się ściśle do naszych wskazówek. Nie zdziwi chyba nikogo jeśli po stwierdzeniu uchybień wykluczamy winnego z listy naszych prenumeratorów, a co winni również czynić nasi prenumeratorzy w stosunku do tzw. pośrednich prenumeratorów. Niechaj nas będzie mniej - ale zato wszyscy zdyscyplinowani i pewni !